

ת"פ 27644/04/22 - מירה לוי, אהרון לוי נגד עדן גולן

בית משפט השלום בנתניה

תפ"מ 27644-04-22 לוי ואח' נ' גולן

לפני כבוד השופט אלי ברנד

תובעים

1. מירה לוי

2. אהרון לוי

נגד

נתבע

עדן גולן

ב"כ התובעים: עו"ד מיטל הרוש

ב"כ הנתבע: עו"ד אריה שכנאי

פסק-דין

בתיק זה הגישו התובעים תביעה נגד הנתבע לפינוי מושכר.

הדיון נקבע תחילה ליום 29.6.22 אולם יום קודם לכן הגישו הצדדים בקשה מוסכמת לדחייתו נוכח העובדה שלאחר הדברות ביניהם הסכימו כי הנתבע יפנה את המושכר עד יום 1.7.22 ובקשו למצות את המשא ומתן ביניהם לעניין כלל המחלוקות.

לפיכך נדחה מועד הדיון ליום 20.7.22 ובמועד זה התייצבו הצדדים והבהירו כי הנתבע אכן פינה את המושכר, אך ביום 3.7.22, הציגו בקצרה טיעונים לגופה של המחלוקת שקדמה לפינוי המוסכם והובהר כי עשויה להיות מוגשת נגד הנתבע תביעה כספית בגין חובות שנותרו לטענת התובעים ומנגד כי הנתבע עודנו חולק על הנטען בכתב התביעה והפינוי בהסכמה נעשה מטעמים שונים וכי תלונה שהגיש נגד התובע 1 בגין תקיפה הועברה ליחידת התביעות במשטרת ישראל בהמלצה להגשת כתב אישום לעומת תלונה נגדית שנסגרה.

לאחר שיח מחוץ לפרוטוקול ודין ודברים שניהלו הצדדים ביניהם במישרין מחוץ לאולם בית המשפט הודיעו התובעים כי הם מוותרים על תביעה כספית נוספת נגד הנתבע והנתבע מצידו התחייב להודיע למשטרת ישראל כי הוא חוזר בו מתלונתו נגד התובע 1.

לאור האמור ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים וב"כ נותרה להכרעה סוגיית הוצאות ההליך לבדה.

הנתבע וב"כ הזכירו בטיעוניהם את מצבו המורכב מבחינה משפחתית וכלכלית, בהיותו צעיר בראשית דרכו אשר ראה בתובעים דמויות אב ואם, וביקשו התחשבות גם בכך.

הגם שהתוצאה בפועל זהה לסעד המבוקש בכתב התביעה אין מדובר במקרה בו התבררו טענות הצדדים וקיימת הכרעה המעדיפה את טענות התובעים על פני אלה של הנתבע, אך עיון בהן מלמד כי טענות הגנה מרכזיות מבוססות

על טענות בעל פה כנגד מסמך בכתב, על המשתמע מכך.

לצד האמור, לצורך התוצאה האמורה ויתר כל אחד מן הצדדים על חלק מטענותיו נגד הצד שכנגד, לרבות כאלה החורגות מגדר הליך זה, וגם בהתנהגות מבורכת זו הביעו הצדדים גישה פשרנית הנוטה לכיוון יישוב הסכסוך בדרכי נועם ולא בדרך של מיצוי הדין הנוקב.

בהקשר זה ראויים לציטוט דברי כב' השופט (כתוארו אז) יעקב טירקל (בע"א 1639/97 **אגיאפוליס בע"מ נ' הקסטודיה אינטרנציונלה דה טרה סנטה**, פ"ד נג(1) 337, 349 (17.1.1999)), שנכתבו כפאראפרזה על דברים שכתב חיים נחמן ביאליק על ההלכה והאגדה בכתבי חז"ל, וזו לשונו - **"לדין - פנים זועפות, לפשרה - פנים שוחקות. הפשרה מאירה פנים לכל המתדיינים, מכבה אש המחלוקת שביניהם ואינה משאירה גחלים לוחשות העלולות להציתה מחדש. לעומתה ההכרעה השיפוטית מזעיפה בדרך כלל את פניה למי מן המתדיינים, היא סופה המשפטי של המחלוקת אולם לא בהכרח מכבה את גחליה"**.

ברוח דברים אלה אני מברך את הצדדים על גישתם, גם אם לא הצליחו לגבש הסכמה סופית ביחס לרכיב הוצאות ההליך.

אינני סבור כי מדובר במקרה בו ניתן לפטור את הנתבע מהוצאות באופן מוחלט, שעה שהתובעים נאלצו לנקוט בהליך משפטי הכרוך בעלויות לשם השגת המטרה שבסופו של דבר אכן השיגו, אך אין בכך כדי לשלול את הסייג שצוין לעיל בדבר אי הכרעה לגוף המחלוקת ואת העובדה שנכון לקחת בחשבון גם את הויתורים ההדדיים ולפסוק הוצאות ברוח זו ותוך התחשבות גם במצבו של הנתבע על דרך בית הלל.

אשר על כן יישא הנתבע בשכ"ט ובהוצאות התובעים בסכום כולל של 4,000 ₪, אשר ישולם על ידו ב-10 תשלומים החל מיום 1.9.22 ומדי 1 בכל חודש עוקב.

במידה שלא יעמוד הנתבע בתשלום אחד או יותר במועדו ולא יסדיר את הפיגור בחלוף 5 ימים תועמד מלוא יתרת סכום ההוצאות לפרעון מיידי.

כן אני מורה על השבת האגרה לתובעים על פי התקנות.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.